

живъ. Много пѣта виждатъ съ очи-те си кога раско-
платъ вѣтъхъ гроба да зараватъ новъ умрѣлъ, и на-
миратъ на умрѣлия кокали-те на кѣпъ въ среда-та
на гробатъ, или при крака-та или каде глава-та, и
стѣ това не могатъ да познаатъ че умрѣлия е
оживѣлъ и като не са чѣли викане-то мѣ, за да го из-
вадатъ, тей е поживѣлъ въ гроба нѣколко сахата
доде да го напѣли съ дѣхъне и послѣ да са задѣли,
и втори пѣтъ да умре съ голѣмо мѣчненіе. Сички-те
тѣ работи неможатъ да приведѣтъ въ сожалѣванъ
(аджедисѣване), нито да ни докаратъ на умѣ, че не-
премѣнно ще даваме отвѣтъ на Бога за това укрѣство
на роднина-та си, когото сме живъ заровили въ зе-
мла-та. Колко е за чѣдане нещо и това, че ный роди-
тели-те или роднини-те, като имаме такава любовъ
надъ умрѣлия, сами трѣбѣва да дѣржимъ смъртъ-тъ
на кѣщника си 2 или 3 дена въ кѣща-та си, и като
свои да са трѣдиме съ трѣне и разни средства и то-
плине надъ умрѣлия за да можимъ да го ожи-
вимъ, а не да кѣрзаме по заскоро живъ да го заре-
вимъ.

Представете на очи-те си въ подрекно списѣване
послѣженіе-то на умрѣлия, що е живъ заробенъ въ
гроба, кога са савѣди или оживѣи въ сѣрце-то на
земла-та, и вамъ непремѣнно ще ви настрѣне снага-
та, и по сичко-то ви тѣло ще преминатъ стѣдени трѣ-
пки. Бѣдныятъ мертвецъ си открыва очи-те и вижда
че черна нощъ го е обвилала; тей иска да стане за
да намѣри слѣнчова свѣтлина, обаче насилюване-то
мѣ е напрасно, глава-та мѣ са ўдра въ пречки-те и дѣ-
ски-те на гробатъ, или ако е въ сандѣкъ, то капакатъ